

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 232/25
14.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стојилковић, председника већа, Станиславе Митровић и Снежане Марјановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Атанацковић, адвокат из Смедерева, ул. Милоша Великог бр. 2, против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Јанковић, адвокат из Смедерева, ул. Омладинска бр. 2, ради утврђења права својине, одлучујући о жалби тужиоца, изјављеној против пресуде Основног суда у Смедереву П 462/19 од 4.4.2024.године, у седници већа одржаној дана 14.5.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Смедереву П 462/19 од 4.4.2024.године у ставу другом изреке.

ПРЕИНАЧАВА СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Смедереву П 462/19 од 4.4.2024.године тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена ББ из ... да тужиоцу АА из ... на име трошкова парничног поступка исплати износ од 342.300,00 динара, са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате, у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П 462/19 од 4.4.2024. године ставом првим изреке утврђено је да је тужилац АА из ... власник по основу извршене физичке деобе следећих делова парцела: дела катастарске парцеле број ... уписане у лист непокретности ... КО ... у следећим мерама и границама: опис полази из детаљне тачке број 679 која представља тремеђу катастарских парцела број ..., ... и ..., иде у правцу североистока катастарском границом између катастарских парцела број ... и ... у

дужини од 9м до детаљне тачке број 1, скреће на југоисток и иде фактичком међом са туженом ББ у дужини од 37,24 м до детаљне тачке број 2 одакле скреће на југозапад и иде катастарском границом између катастарских парцела број ... и ... у дужини од 10,23 м до детаљне тачке број 618, скреће на северозапад и иде катастарском границом између катастарских парцела број ... и ... у дужини од 37,45 м до детаљне тачке број 679 у којој се опис и завршава, а овако описани део катастарске парцеле број ... представља половину катастарске парцеле и то 3,62 ари; дела катастарске парцеле број ... уписане у лист непокретности ... КО ... који има следеће мере и границе: опис полази из детаљне тачке број 618 која представља четворомеђу катастарских парцела број ..., ..., ... и ..., иде у правцу североистока и то катастарском границом између катастарских парцела број ... и ... у дужини од 10,23 м до детаљне тачке број 2, продужава у истом смеру идући наведеном катастарском границом у дужини од 10,24 м до детаљне тачке број 619 која представља четворомеђу катастарских парцела број ..., ... и ..., потом скреће на југоисток и иде катастарском границом између катастарских парцела број ... и ... у дужини од 20,66 м до детаљне тачке број 621, наставља у истом смеру идући наведеном катастарском границом у дужини од 7,36м до детаљне тачке број 3 у којој скреће на југозапад и иде кроз катастарску парцелу број ... и фактичком међом према туженој ББ у дужини од 20,18 м до детаљне тачке број 4, скреће на северозапад и иде катастарском границом између катастарских парцела број ... и ... у дужини од 30,80 м до детаљне тачке број 618 у којој се опис и завршава, и овако описани део катастарске парцеле број ... представља половину катастарске парцеле и то 6,63 ари, што је тужена дужна да призна и трпи да се тужилац АА из ... након цепања на овим парцелама може укњижити као власник са 1/1 дела на описаним деловима парцела.

Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у коме је тражио да суд утврди да је власник по основу извршене физичке деобе дела катастарске парцеле број ... уписане у лист непокретности ... КО ... у мерама и границама: од тачке број 613 која представља четворомеђу катастарских парцела број ..., ..., ... и ... иде у правцу североистока катастарском међом између катастарских парцела број ... и ... у дужини од 7,20 м до детаљне тачке број 5, скреће на југоисток и иде кроз катастарску парцелу број ... фактичком међом према туженој ББ у дужини од 39,21 м до детаљне тачке број 6, продужава у истом смеру и иде фактичком границом између туженог и тужене у дужини од 34,26 м до детаљне тачке број 7 у којој скреће на југ и иде катастарском међом између катастарских парцела број ... и ... у дужини од 31,00 м до детаљне тачке број 592, наставља у истом смеру идући наведеном катастарском међом у дужини од 4,71 м до детаљне тачке број 631 која представља четворомеђу катастарских парцела број ..., ..., ... и..., потом скреће на запад и иде катастарском границом између катастарских парцела број ... и ... у дужини од 15,90м до детаљне тачке број 630 која представља тромеђу катастарских парцела број ..., ... и ..., скреће на север иде катастарском границом између катастарских парцела број ... и ... у дужини од 4,03 м до детаљне тачке број 629, продужава у истом смеру идући катастарском границом између катастарских парцела број ... и ... у дужини од 32,76м до детаљне тачке број 616 одакле скреће на северозапад и иде катастарском границом између катастарских парцела број ... и ... у дужини од 19,11 до детаљне тачке број 615, продужава у истом смеру идући катастарском границом између катастарских парцела Број ... и ... у дужини од 16,96 м до детаљне тачке број 614, наставља у истом смеру идући истом катастарском границом у дужини од 20,43м до детаљне тачке број 613, у којој се опис завршава, те да овако описани део катастарске парцеле број ... чији је

власник тужилац АА, износи око 2/3 површине ове катастарске працеле и има површину од 8,52 ари, уз обавезивање тужене као једине правне следбенице иза смрти свог оца сада пок. ВВ, бившег из ..., да призна и трпи да се тужилац, након цепања те парцеле може укњижити као власник те парцеле са 1/1 дела на описаним деловима парцела, као неоснован.

Ставом трећим изреке предвиђено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу, побијајући је у ставу другом и трећем изреке и то због битне повреде одредаба парничног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/11...10/23), Апелациони суд је оценио да је жалба тужиоца делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које повреде другостепени суд пази по службеној дужности, а нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из става 2 тачке 12 истог члана на коју се указује у жалби. Изрека првостепене пресуде је разумљива, непротивречи сама себи нити разлозима пресуде, а у образложењу првостепени суд је навео јасне и потпуне разлоге о одлучним чињеницама.

Из стања у списима предмета произлази да су тужилац и правни претходник тужене, пок. ВВ, чији је једини наследник тужена ББ, његова ћерка, уписани као сувласници са по 1/2 идеалних делова на кат. парцелама бр. ... – виноград 4. класе, површине 1276 м², затим кат. парцеле бр. ..., њива 3. класе, површине 725 м² и кат. парцеле бр. ... воћњак 2. класе, површине 1266 м², све уписане у лист непокретности бр. ... КО ... Предметне парцеле су првобитно биле у власништву деде парничних странака, пок. ГГ, који је исте поделио својим синовима ВВ, оцу тужене и ДД оцу тужиоца. Међу парничним странкама није било спорно да су кат. парцеле бр. ... и ... усменом физичком деобом између њихових правних претходника подељене на пола, у складу са мерама и границама утврђеним налазом и мишљењем судског вештака геометра Верице Тасић из Смедерева, а спорна је физичка деоба парцеле бр. ... за коју тужилац тврди да је подељена попречно, а тужена да је подељена уздуж. На парцели бр. ... је баба парничних странака имала право коришћења на 1/3 идеалног дела све до њене смрти. Раније су на тој парцели били засади шљива, а данас је парцела обрасла растињем.

Полазећи од потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, а на основу одредбе чланова 16, 20 и 33 Закона о основама својинскоправних односа правилно је првостепени суд одбио тужбени захтев тужиоца у погледу дела тужбеног захтева којим је тражио да се утврди да је власник дела кат. парцеле бр. ... КО ... у мерама и границама које су садржане у налазу и мишљењу судског вештака геометра Верице Лазић. Из изведених доказа произлази да је спорна парцела била подељена од стране деде парничних странака, ГГ, његовим синовима ВВ и ДД тако што је била подељена

уздуж, а не попреко како то тврди тужилац, те да је свакоме од њих припало по 1/2 идеалног дела права својине. Првостепени суд је поклонио веру исказима сведока ЂЂ и ЕЕ, који су комшије парничних странака и који имају непосредна сазнања о државинском стању на истој, а који су потврдили да је та парцела била подељена уздуж. Није поклонио веру наводима тужиоца и његове супруге, ЖЖ, јер тужилац у прилог истих није приложио никакве друге доказе. Баба парничних странака није имала право да располаже предметном кат.парцелом јер је имала само право коришћења. Наводи тужене у погледу начина поделе спорне парцеле поткрепљени су и власничком стању у регистру непокретности, с обзиром да је у лист непокретности бр. ... КО ... назначено да је спорна парцела у власништву тужиоца и ВВ, чији је једини правни следбеник тужена, а што међу парничним странкама није спорно. Тужилац није доказао нити да је био држалац у било ком временском периоду, нити да је власник спорног дела парцеле у траженим мерама и границама, па је његов тужбени захтев одбијен у ожалбеном делу, односно у ставу другом изреке првостепене пресуде.

Тужилац је тужбом тражио да се утврди да је власник кат. парцеле бр. ... сходно скици бр. 2 која је саставни део налаза и мишљења судског вештака Верице Тасић од 22.1.2020. године, са разлога што је на предметној кат. парцели извршена усмена физичка деоба тако што је парцела подељена попреко, чиме би тужиоцу припао идеални део права својине већи од 1/2 идеалног дела како је то уписано у катастру непокретности. Дакле, тужилац је тужбом оспорио уписано стање у јавним књигама, па је, сходно правилима о терету доказивања, био дужан да докаже да је на било који начин, предвиђен одредбом члана 20 Закона о основама својинскоправних односа, стекао право својине на спорном делу кат. парцеле бр. ... КО ... на ком је као власник уписана тужена ББ. С обзиром на наводе тужиоца и чињенично стање које произлази из тужбе, другостепени суд је основаност тужбеног захтева испитивао сходно правилима стицања права својине по основу одржаја из одредбе члана 28 Закона о основама својинскоправних односа, имајући у виду да тужилац своје право својине на спорном делу парцеле заснива на чињеници да је исту неометано држао све док тужена није ушла на његов део парцеле и посекала дрвеће, као и да је такво чињенично стање успостављено физичком деобом коју је извршио деда парничних странака.

Међутим, насупрот жалбеним наводима тужиоца правилан је закључак првостепеног суда да тужилац није приложио ниједан доказ у корист својим наводима, нити је доказао да је био држалац парцеле у спорном делу. Првостепени суд је све важне чињенице за доношење одлуке о основаности тужбеног захтева потпуно и поуздано утврдио доказима које је правилно оценио применом одредбе члана 8 ЗПП, којом је прописано да суд по свом уверењу на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка одлучује које ће чињенице узети као доказане. Овом одредбом установљено је начело слободне оцене доказа која подразумева одсуство законом утврђених правила о избору доказа и њиховом рангирању према доказној снази и која препушта суду савесну и брижљиву оцену доказа. Према специфичностима конкретног случаја резултатима конкретног истраживања суд слободно, без формалних ограничења цени изведене доказе и формира своје уверење о доказаним, односно недоказаним чињеницама.

Неосновано се жалбеним наводима туженог оспорава оцена исказа сведока ЂЂ и ЕЕ имајући у виду да исти, супротно жалбеним наводима, имају непосредна сазнања о

фактичком стању у погледу државине на спорној кат. парцели, с обзиром да су комшије парничних странака и да су власници парцела који се граниче са кат. парцелом бр. ... Предметни искази су међусобно сагласни, оба сведока су на јасан начин описала да су очеви парничних странака, ВВ и ДД парцелу користили тако што је иста била подељена уздуж, сходно засадима шљива које су некада такође биле засађене уздуж. Стога другостепени суд у целости прихвата оцену њихових исказа коју даје првостепени суд у образложењу ожалбене одлуке.

Не стоје жалбени наводи тужиоца да је главни разлог због чега парцела бр. ... КО ... није подељена по половини је то да је пок. ЕЕ сачувао једини улаз на све даље парцеле, да тужилац нема нигде начин да уђе у своје делове парцела и да је крајње нелогично да би пок. ЕЕ сам себи затворио пут. Сведок ЋЋ је у свом исказу навео да су пок. ДД и пок. ВВ остављали између делова парцеле који су користили пут да би ушли свако у свој део, док је сведок ЕЕ изјавио да пок. ДД није себи оставио улаз на парцелу јер је имао улаз преко њиве овог сведока, па је он прво пролазио кроз његову њиву, па кроз ВВ до свог дела и да му пок. ВВ то није бранио. Из исказа ових сведока произлази да приступ путу и улазу у парцелу бр. ... није био од утицаја приликом физичке деобе парцеле, с обзиром да су правни претходници парничних странака имали договор и око пролаза кроз парцелу. Правни претходник тужиоца, пок. ДД, имао је неометан приступ својој парцели кроз парцелу пок. ВВ, који се томе није противио. Сама чињеница да ли тужилац може или не може да приступи својој парцели није од утицаја на само стицање права својине на делу кат.парцеле на којој се налази приступни пут, с обзиром да тужилац може увек да у засебном поступку тражи да се утврди право службености пролаза, сходно одредбама чланова 49-54 Закона о основама својинскоправних односа.

Жалбени наводи да је тужена вршила сечу дрва по целој парцели бр. 2419, па и на делу који је у државини тужиоца, нису од утицаја на другачију одлуку, нити се ови наводи поклапају са фактичким стањем утврђеним приликом вршења увиђаја дана 6.12.2019. године, када је првостепени суд утврдио да је тужена сечу дрвећа вршила само на спорном делу парцеле, односно делу који је предмет тужбеног захтева.

Приликом доношења другостепене одлуке, Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе тужиоца али је нашао да се истима не доводи у сумњу законитост и правилност одлуке и да нису од утицаја на другачију одлуку суда, с обзиром на напред утврђене одлучне чињенице и заузето правно становиште.

Приликом одлучивања о трошковима поступка првостепени суд је погрешно применио одредбу члана 153 став 2 ЗПП одлучивши да свака страна сноси своје трошкове поступке. Наиме, тужилац је у ставу првом изреке успео у делу тужбеног захтева који се односи на утврђење права својине на кат.парцелама бр. ... и ... Супротно налажењу првостепеног суда, тужена је све време оспоравала тужбени захтев тужиоца у целини, од подношења одговора на тужбу па надаље. На рочишту за главну расправу одржаном дана 7.10.2020. године пуномоћник тужене је изјавио да је сагласан да се пресуди у погледу неспорне деобе, како је то вештак утврдила у свом налазу и мишљењу. Међутим, на рочишту на коме је закључена главна расправа, а које је одржано дана 4.4.2024. године, пуномоћник тужене је предложио да првостепени суд одбије тужбени захтев у целости. Стога је погрешан закључак првостепеног суда да, имајући у виду постигнути успех у спору, свака странка треба сноси своје трошкове

поступка, па су применом одредби члана 153 и 154 тужиоцу досуђени трошкови поступка тужиоцу, сразмерно успеху у спору, крећући се према постављеном захтеву за накнаду трошкова поступка, у укупном износу од 342.300,00 динара и то: за састав тужбе и једног образложеног поднеска у износу од по 13.500,00 динара, за заступање на 12 рочишта за главну расправу у износу од по 18.000,00 динара, за приступ на 6 одложених рочишта износ од по 11.250,00 динара, на име трошкова вештачења износ од 20.000,00 динара, као и на име судске таксе на тужбу и на првостепену одлуку суда износ од по 5.900,00 динара. Висина трошкова је одмерена применом важеће Адвокатске тарифе и Закона о судским таксама.

Из изнетих разлога, применом одредбе чланова 390 и 401 тачка 3 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...10/23 – други закон), одлучено је као у ставу првом и другом изреке.

Имајући у виду да је тужилац успео у другостепеном поступку у незнатном делу и то у делу који се односи на трошкове поступка, то му не припада накнада трошкова другостепеног поступка, па је на основу чланова 150, 153, 154, 163 и 165 Закона о парничном поступку одлучено у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Јелена Стојилковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић